

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.768/2016/7.

A tanács tagjai: . Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
. Farkas Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Bacsek György Ügyvédi Iroda ügyintéző:
dr. Bacsek György ügyvéd

Az alperes: T Kft.

Az alperes képviselője: Dr. Török Zsolt ügyvéd

Más perbeli személyek neve és perbeli állása: C Zrt. alperesi
beavatkozó

Alperesi beavatkozó jogi képviselője: Dr. Bata Zoltán ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 10.Gf.40.086/2015/4-IV. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapest Környéki
Törvényszék 1.G.40.411/2012/27. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 228.600 (kettőszáz-huszonnyolcezer-hatszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 809.500 (nyolcszázkilencezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperessel felelősségbiztosítási jogviszonyban álló cég (a továbbiakban: felperes jogelődje) az L S.P.A.-tól fuvarmegbízást kapott olaszországi felrakodási és luxemburgi kirakodási hellyel 5.768 kg csokoládé közúti fuvarozására 1.100 euró fuvardíj ellenében. A felperes jogelődje ezt a fuvarfeladatot meghirdette a TimoCom fuvarbörzén. Az alperes jelentkezését elfogadva, vele egyeztetve 2011. december 13-án fuvarmegbízást adott a fenti rakomány elszállítására. 2011. december 14-én a CMR fuvarlevélen fuvarozóként nevesített M Kft. átvette az árut fuvarozásra. A

rakomány azonban nem érkezett meg a címzetthez. A felperes jogelődje ezért a szerződés szerinti lerakási időpontban felszólamlással élt.

- [2] A küldemény értéke az áruszámla szerint 26.060,76 euró volt. Ezt az összeget árukárként a feladó a felperes jogelődjének, utóbbi pedig az alperesnek számlázta ki. A felperes a jogelődje helyett biztosítóként helytállt, és az áruszámla szerinti kárösszeget a jogelődje bankszámlájára utalta át azzal, hogy azt a feladó cégnek továbbítsák. 2012. október 4-én a felperes jogelődje - ezen helytállásra tekintettel - a perbeli követelést a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében 26.060,76 euró árukár és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett a „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről” szóló, Genfben, az 1956. május 19. napján kelt Egyezmény (a továbbiakban: CMR) 17. Cikk 1. pontja alapján. Állította, az alperes a CMR 3. Cikke értelmében az igénybe vett alfuvarozó magatartásáért sajátjaként felel.
- [4] Az alperes és az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó alperesi felelősségbiztosító a kereset elutasítását kérte.

Az első- a és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével 26.060,76 euró és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. A bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes jogelődje és az alperes között fuvarozási és nem szállítmányozási szerződés jött létre. A felperes jogelődjének akarata fuvarfeladat megrendelésére vonatkozott, az ellenszolgáltatást is fuvardíjként nevesítette. A nevében a szerződéskötés során eljáró személy írásbeli nyilatkozata is ezzel áll összhangban. Tekintettel arra, hogy az áru a címzetthez nem érkezett meg, a CMR 3. Cikke alapján az általa igénybe vett alvállalkozó magatartásáért az alperes felelősséggel tartozik. Az áru elveszésének körülményeiből, abból a tényből következően, hogy az alvállalkozó azt szándékos magatartással tulajdonította el, az alperes a CMR 29. Cikk 1. és 2. pontja szerint teljes kártérítési felelősséggel tartozik.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette: a felperes keresetösségi jogát megalapozza, hogy jogelődjének követelését kielégítette. A felperes az átutalt kárösszegekről úgy rendelkezett, hogy az nem a felperesi jogelődöt, hanem a perbeli áru feladóját illeti meg. A jogelőd bankszámlája csak teljesítési helyként szolgált. A másodfokú bíróság szerint a feladó szállítói számlája a CMR 23. Cikk 1. pontjában írtaknak megfelelően alkalmas az elveszett áru értékének a bizonyítására. A

Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével kizárólag az a következtetés volt levonható, hogy az alperes és a felperes jogelődje között nemzetközi árufuvarozási szerződés jött létre. Nem tévedett továbbá az elsőfokú bíróság a CMR 3. Cikkének, valamint a 29. Cikk 1. és 2. pontjának alkalmazhatósága tekintetében, illetve abban sem, hogy a CMR 17. Cikk 2. pontja szerinti mentesülési okok fennállása nem volt megállapítható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresetet elutasító határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, a jogerős ítélet a Pp. 3. § (2) bekezdésébe, 164. § (1) bekezdésébe, 235. § (1) bekezdésébe, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 559. § (2) bekezdésébe, 318. § (1) bekezdésébe és arra figyelemmel a 339. § (1) bekezdésébe, a 207. § (1) bekezdésébe, az 514. § (1) bekezdésébe, 516. § (1) bekezdésébe, 520. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés a) pontjába, a CMR 3. Cikkébe, 17. Cikkébe és 29. Cikkébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [8] Arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok tévesen állapították meg a felperes keresetösségi jogát. A jogvita tárgyát képező kár ugyanis nem a felperes, hanem a feladó cég vagyonában következett be. Az alperes e körben vitatta a jogerős ítéletnek azt a megállapítását is, hogy a jogelőd bankszámlája a felperes által átutalt pénzösszeg teljesítési helyeként szolgált.
- [9] Az alperes szerint a jogerős ítélet tévesen minősítette fuvarozási szerződésnek a felperes jogelődje és az alperes között létrejött szerződést. Az eljáró bíróságoknak mérlegelniük kellett volna, hogy az alperes nem rendelkezik fuvarszöveggel és erről a felperes is tudott. Az alperes állította, a bizonyíték okszerű mérlegelése alapján a perbeli szerződést szállítmányozási jogviszonynak kellett volna minősíteni.
- [10] Az alperes előadta azt is: ha a Kúria úgy ítélné, fuvarozási szerződés jött létre az érintett felek között, az alperes kártérítési felelőssége akkor sem állapítható meg. A fuvarozás teljesítése céljából igénybe vett személyek ugyanis nem a feladatkörükben jártak el, amikor az árut jogtalanul eltulajdonították.
- [11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

- [13] A Kúria először azt vizsgálta, hogy a felperes jogosult volt-e a saját nevében az alperessel szemben a perbeli követelés érvényesítésére. A felek nem vitatták azt a tényt, hogy a perbeli rakományt eltulajdonították. Az sem volt vitatott, hogy a károsult a felperes jogelődjével szemben az ezzel kapcsolatos igényét érvényesítette. Az is tény, hogy a felperes mint a jogelődjével létrejött felelősségbiztosítási jogviszony kötelezettje, azzal a meghagyással utalta át jogelődjének bankszámlájára a kártérítési összeget, hogy az köteles azt az áru feladójának továbbutalni. Az alperes által e körben hivatkozott, a kártérítési összegnek kizárólag a károsult részére történő biztosító általi kifizetés lehetőségéről szóló Ptk. 559. § (2) bekezdésén alapuló jogszabálysértés nem volt megállapítható. Az említett jogszabály a károsult érdekeit védő rendelkezés. Olyan adat nem merült fel a perben, amely azt igazolta volna, hogy a károsult a javára szólóan átutalt pénzhez nem jutott hozzá. A felperes a jogelődjével kötött biztosítási szerződés alapján, a károsult részére történt teljesítésből eredő igényt jogosult volt az alperessel szemben érvényesíteni. Az ítéletábrla a Pp. 3. § (2) bekezdésének és 235. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg ezért, hogy a felperes keresetességi joga fennállt.
- [14] A Kúria nem találta megállapíthatónak a Ptk. 207. § (1) bekezdésének sérelmét sem. Az eljáró bíróságok a Ptk. 514. § (1) bekezdésének, az 516. § (1) bekezdésének megsértése nélkül minősítették a felperes jogelődje és az alperes közötti a perbeli jogviszonyt nemzetközi közúti fuvarszerződésnek. A megbízást tartalmazó okiraton feltüntetett, fuvarozási megbízás" elnevezésből, a „megbízásunkból átveszi az alábbi küldeményt" kitételből, a fuvardíj feltüntetéséből okszerűen következik, hogy a felperes akarata, a szavak általánosan elfogadott értelmezése alapján az alperes is csak fuvarozási és nem szállítmányozási megbízásként érthette a felperes nyilatkozatát. Nem volt ezért jelentősége azon tény vizsgálatának, hogy az alperes rendelkezett-e a rakomány szállítására alkalmas fuvarszközzel. Nem volt emiatt okszerűtlen az eljáró bíróságoknak az a következtetése, hogy az alperesnek is a szerződéskötéskori szándéka az áruszállításra terjedt ki, amit alfuvározó igénybevételel kívánt teljesíteni. Ennek magatartásáért pedig helyt kell állnia a Ptk. 506. § szerint irányadó CMR 3. Cikke értelmében.
- [15] Az alperes a CMR 29. Cikk 2. pontja alapján nem hivatkozhat továbbá azokra a CMR rendelkezésekre, amelyek a felelősségét kizárják, vagy korlátozzák. Az általa igénybe vett személyek ugyanis az alperessel való megállapodás szerinti feladatkörben jártak el. Ez adott alkalmat, lehetőséget arra, hogy a fuvarozandó árut eltulajdonítsák, a címzettnek ne szolgáltatassák ki. Az alperesnek a jelen eljárásban nem vitatott összegű kár megtérítésére kötelezése a CMR 3. Cikkével, 17. Cikkével összhangban áll, fel sem merülhetett a Ptk. 318. § (1) bekezdésének, 339. §-ának, az 520. § (1) bekezdésének, a (2) bekezdés a) pontjának megsértése.

- [16] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak az alperes által megjelölt eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértéseket. A jogerős ítéletet ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján határozta meg, figyelemmel a felperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre is. Az alperes az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján köteles az államnak megfizetni.
- [18] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2016. április 11.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró